

Налі у кіраўніцтва бяздушныя людзі

Паважаныя рэдакцыя! Звярнуцца да вас мяне прымусілі наступныя абставіны. Яшчэ ў верасні мінулага года я хацеў уступіць у члены касы ўзаемадапамогі, але ў нашай групе не было адказнага. Краху пазней мне прапанавалі проста падаць заяву і ўплачваць членскія ўзносы, што я і зрабіў у кастрычніку 1955 года. Я лічыў ужо сябе поўнапраўным членам касы ўзаемадапамогі. Але не тут было. Нядаўна касоргкурса Фёдарова прапанавала мне забраць назад уступныя і членскія ўзносы. Матываваў яна гэта тым, што індыўідуальнае членства адсутнічае. Тое-ж самае мяне аутарытэтна заявіў і казначэй касы ўзаемадапамогі Драгуноў (II курс аддз. журналістыкі). Такім чынам, мае членства ў касе ўзаемадапамогі было скасавана, хоць я і рабіў усё магчымае, каб быць адным з актыўнейшых яе членаў. Скасавана на той падставе, што членства магчыма толькі калектыўнае.

Я не буду спрачацца так гэта ці не так. Магчыма, што нейкі пункт нейкага статута і гаворыць аб тым, што забараняецца індыўідуальнае ўступленне ў члены касы ўзаемадапамогі, хоць гэта і пярэчыць здароваму сэнсу. Я хачу сказаць аб іншым—няужо таварыш Драгуноў і іншыя не зразумелі, што ў іх афіцыйных заявах адчуваецца халадок бюракратызма, роўнадушша да становішча свайго таварыша? Няужо неўжо было зрабіць выключэнне і пайсці мне насустрэч. Я інвалід II групы. Да паступлення ва ўніверсітэт жыў у доме інвалідаў. Мне ніхто не дапамагае. Зараз у мяне вельмі няўстойлівае здароўе і цяжкае матэрыяльнае становішча, а я хачу вучыцца, працаваць, быць карысным жыццёздарнаму чалавекам. Каса ўзаемадапамогі, магчыма, аказала-б мне хоць невялікую падтрымку, і вось знаходзяцца людзі, якім няма ніякай справы да майго становішча.

В. КАТАМЕНКАЎ,
студэнт IV курса юрфака.

ПА СЛЯДАХ НАШЫХ ВЫСТУПЛЕННЯЎ

„ПАЖАДАННЕ СТУДЭНТАЎ“

Пад такім загаловак у нашай газэце было змешчана пісьмо студэнта Філалагічнага факультэта т. Зарыцкага, у якім крытыкавалася работа клуба БДУ. Тав. Зарыцкі прапанаваў перад пачаткам дэманстрацыі кінофільма праводзіць кароткія гутаркі, у якіх вызначаць ідэю фільма і яго вартасць.

Як паведаміў член партыйнага камітэта тав. Т. А. Базылеў, пісь-

мо абмеркавана ў партыйным камітэце. Пажаданні студэнцтва прызнаны правільнымі. Зараз перад дэманстрацыяй кінофільмаў праводзіцца кароткія, 10—15-мінутныя гутаркі аб тым ці іншым кінофільме. Так, перад дэманстрацыяй кінофільмаў аб большавіку Максіме выступала кандыдат навук В. А. Захарова, а перад кінофільмам «Пармская абшэль»—выкладчык Н. І. Лапуду.

У № 29 «Беларускага ўніверсітэта» былі змешчаны матэрыялы «Прому не адказаць мой просьбы», «Асабіста я напісаў», «Усякае бывае», у якіх былі падвергнуты рэзкай крытыцы студэнты, філалагічнага факультэта, дапускаючы ў пісьмовых работах і заявах грубыя памылкі.

Як паведаміў дэкан філфака М. Г. Ларчанка, матэрыялы газэты сталі прадметам абмеркавання на нарадзе выкладчыкаў факультэта. Народа прызнала крытыку газэты правільнай. Прапанавана кафедры рускай мовы і агульнага

мовазнаўства распрацаваць канкрэтныя мерапрыемствы, накіраваныя на ліквідацыю непісьменнасці асобных студэнтаў.

Адносна студэнта III курса аддзялення журналістыкі Жарскага дэканат паведаміла, што кафедра тэорыі і практыкі савецкага друку асудзіла надобрасумленны адносіны студэнта Жарскага да свайго абавязка ў час вытворчай практыкі. Жарскаму практыка не залічана, яму прапанавана прайсці паўторна вытворчую практыку пры газэце «Беларускі ўніверсітэт».

Выкладчык павінен быць не толькі лектарам, але і выхавателем

У апошні час наш друк пачаў усё часцей і часцей узімаць пачаткі ідэалагічнай і маральна-выхавачай работы сярод моладзі і, у прыватнасці, сярод студэнтаў. Гэта, безумоўна, не выпадкова. Гэтыя пытанні ставіць перад намі з усёй востраст'ю сама жыццё.

Наша газэта змяшчала ўжо некалькі матэрыялаў аб амаральных паводзінах студэнтаў. Асабліва блізка матэрыял для фельетонаў паступае ўжо другі год юрыдычнаму факультэту. Варта прыгадаць самую сумую гісторыю з драмгурткушамі. У некаторых з іх выявіліся індыўідуалістычныя, нездаровыя звычкі і паводзіны. Справа дайшла да бандыцкага учынку Внучава.

Чаму-ж такія ганебныя з'явы маюць месца ў сценах універсітэта? У першую чаргу таму, што выхаваўчая работа сярод студэнтаў вядзецца пакуль яшчэ слаба. Вялікі рахунак у гэтых адносінах трыба прад'явіць перш за ўсё камсамольскай і профсаюзнай арганізацыям. Яны імкнуцца абмежаваць сваю работу насцей за ўсё пытаннімі вучобы, паспяховаці студэнтаў. Не многа можна успомніць камсамольскіх сходаў, на якіх-бы абмяркоуваліся пытанні аб маральных абліччы нашага студэнта, аб дружбе, таварыскай ўзаемадапамозе, аб будучай пра-

фесіі. І атрымліваецца, што галоўнае ў рабоце нашых грамадскіх арганізацый—выхаванне дастойнай маладой змены—застаецца ў баку. Есць усё падставы прад'явіць сур'ёзныя прэтэнзіі і да нашых выкладчыкаў.

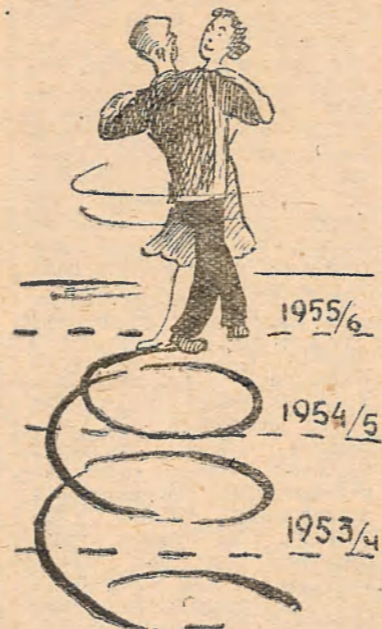
Педагогія—гэта не толькі навучанне, але і выхаванне. А некаторыя нашы выкладчыкі лічаць, што іх задаца—прачытаць лекцыю. А як студэнты успрынялі лекцыю, што яны атрымалі ад яе—гэта часта забываецца. Важна-ж не толькі змест лекцыі, а важна і тое, як прачытана лекцыя, як адносіцца да яе сам лектар, і ў той-жа час як ён адносіцца і да аўдыторыі—акадэмічна роўнадушна, або актыўна, уважліва. Другімi словамі, пакуль выкладчык не стане выхавателем, пакуль свае словы ён не падмацуе асабістымі адносінамі і да матэрыяла лекцыі і да аўдыторыі—студэнты застаюцца роўнадушнымі. У лепшым выпадку яны будуць механічна канспектываць матэрыял. Дзе ўжо тут гаварыць аб кіпенні мыслі, аб хваляванні аўдыторыі.

Нядаўна на IV курсе рускага аддзялення на семінары па рускай мове студэнт В. Нікіфаровіч прачытаў цікавы, змястоўны даклад. Але яго даклад з 22 чалавек слухала 6(!). Дзе былі астатнія? Хто вінаваты ў гэтым?

Універсітэцкі ВОЖЫК

ПЕЦЯ ЖАРСКІ—КАРОЛЬ ФАКСТРОТА

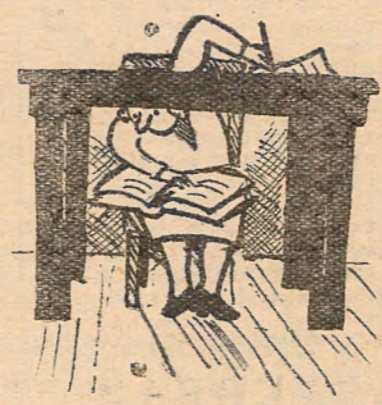
П. Жарскі, студэнт III курса аддзялення журналістыкі, з года ў год атрымлівае нездавальняючыя адзнакі на экзаменах.

А Пеця усё танцуе, танцуе, танцуе.

Каб здаваць, як танцаваць, атрымаў-бы Пеця пяць.

ПАДСТОЛЬНАЯ РАБОТА

Студэнтка Маклюк Л. пры здачы заліку па палітычнай эканоміі карысталася канспектам і кнігай.

Не дапамагло... І не дапаможа...

ЗАВЯЗЛІ

Студэнты Навіцкая, Бірукова (II курс філфака), Разанскі (I курс аддз. журналістыкі), да пачатку сесіі не ліквідавалі мінулагаднюю акадэмічную запавычанасць.

ТАЛЕНТЫ І ПАКЛОННІКІ

ПАВАЖАНЫ ВОЖЫК!

Ці чуў ты калі, як «прыгожа і тэлеавіта» п'е песні студэнт V курса гістфака Дубін?

Вельмі прыгожа. Часцей за ўсё ён п'е на калідоры ўніверсітэта, калі студэнты у аўдыторыях і кабінетах рыхтуюцца да экзамену. Вечарам, 8 студзеня ён нават сабраў «капэлу», у якой актыўны ўдзел прыняў студэнт фізмата Шапчыц, і спявалі «Лунную сернаду». Студэнты папрасілі перастаць пець, але Дубін прадаўжаў дырыжыраваць з захапленнем.

Падзівіся, Вожык, яго арганізацыйным здольнасцям!

З павагай ДАЊІЛІН.

